

Sygn. akt VI U 436/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2020 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący sędzia Przemysław Chrzanowski

Protokolant stażysta Beata Ignaczak

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2020 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy A. S.

przeciwko (...) w W.

z udziałem zainteresowanego: (...) SA w W.

o zasiłek macierzyński i podstawę wymiaru

w związku z odwołaniem A. S.

od decyzji (...) w W.

z dnia (...) roku, znak: (...) oraz

z dnia (...) roku, znak: (...)

1. umarza postępowanie w zakresie odwołania od decyzji z dnia (...) roku, znak: (...),
2. oddala odwołanie w pozostałej części.

Sygn. akt VI U 436/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) roku, znak: (...), (...) w W. przyznał A. S. prawo do zasiłku macierzyńskiego od 16 kwietnia 2019r. do 25 grudnia 2019r. w wysokości 80% płatnego z podstawy wymiaru wynoszącej 1.941,53 zł.

W uzasadnieniu (...) wskazał, że A. S. miała określone wynagrodzenie w stałej miesięcznej wysokości bez dodatkowych składników, od 15 lipca 2015r. - 1.600,00 zł brutto. Z uwagi na fakt, że w okresie 12 miesięcy, poprzedzających miesiąc, w którym powstało prawo do zasiłku macierzyńskiego, odwołująca przebywała na urlopie wychowawczym, podstawę wymiaru stanowi wynagrodzenie za miesiąc, w którym powstało prawo do zasiłku, tj. grudzień 2018r.

(decyzja z dnia 1 sierpnia 2019 roku – a/r)

A. S. w odwołaniu od decyzji z dnia 1 sierpnia 2019r. wniosła o jej zmianę poprzez przyznanie jej prawa do zasiłku macierzyńskiego w wysokości 80% płatnego z podstawy wymiaru w wysokości wynagrodzenia zasadniczego powiększonego o napiwki.

Uzasadniając swoje stanowisko A. S. podała, że obliczając podstawę wymiaru zasiłku macierzyńskiego organ rentowy błędnie nie uwzględnił dodatkowego składnika wynagrodzenia jakim są napiwki.

(odwołanie – k. 1)

(...) w W. wniósł o umorzenie postępowania z odwołania od decyzji z dnia (...) w zakresie w jakim decyzja z dnia (...) zaspokoila roszczenie, a w pozostałym zakresie o oddalenie odwołania, przytaczając argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 4)

Decyzją z dnia (...), znak: (...) (...) w W. przyznał A. S. prawo do zasiłku macierzyńskiego od 27 grudnia 2018r. do 25 grudnia 2019r. w wysokości 80% płatnego z podstawy wymiaru wynoszącej:

- od 27 do 31 grudnia 2018r. – 1.812,09 zł;

- od 1 stycznia 2019r. – 1.941,53 zł.

(decyzja z 18 września 2019r. – a/r)

A. S. w odwołaniu od decyzji z dnia (...) wniosła o jej zmianę poprzez przyznanie jej prawa do zasiłku macierzyńskiego w wysokości 80% płatnego z podstawy wymiaru w wysokości wynagrodzenia zasadniczego powiększonego o napiwki.

(odwołanie – k. 2-3 akt VI U 506/19)

(...) w W. wniósł o oddalenie odwołania w sprawie, przytaczając argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 1 akt VI U 506/19)

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2019r. Sąd połączył powyższe sprawy do wspólnego rozpoznania, rozstrzygnięcia i prowadzenia pod sygn. VI U 436/19.

(postanowienie z 17 grudnia 2019r. – k. 12 akt VI U 506/19)

Zainteresowany w sprawie: (...) S.A. z siedzibą w W., przychylił się do stanowiska organu rentowego, z tym zastrzeżeniem że wniósł o umorzenie postępowania w zakresie decyzji z dnia (...) w całości, a także wniósł o oddalenie odwołania w zakresie w jakim Sąd postępowania nie umorzy.

(pismo procesowe zainteresowanego – k. 17-20)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. w okresie od 8 grudnia 2014r. do 15 kwietnia 2019r. była zatrudniona u płatnika składek: (...) S.A. z siedzibą w W.. Od dnia 24 maja 2017r. odwołująca przebywała na urlopie wychowawczym.

W dniu 27 grudnia 2018r., w trakcie przebywania na urlopie wychowawczym, urodziła kolejne dziecko. Płatnik składek wypłacił odwołującej zasiłek macierzyński w wysokości 80% podstawy wymiaru od dnia 27 grudnia 2018r. do 15 kwietnia 2019r.

Za okres po ustaniu zatrudnienia od 16 kwietnia 2019r. organ rentowy podjął wypłatę zasiłku macierzyńskiego.

(okoliczność bezsporna, a nadto dowód: wniosek o urlop wychowawczy – k. 72, 73, pismo płatnika z 9 stycznia 2019r. – k. 74)

Zgodnie z treścią umowy o pracę, wynagrodzenie zostało określone w stałej miesięcznej wysokości bez dodatkowych składników, tj. od 15 lipca 2015r. w kwocie 1.600,00 zł brutto.

(dowód: umowa o pracę z 2 grudnia 2014r. – k. 69; umowa o pracę z 6 marca 2015r. – k. 70; porozumienie zmieniające z 15 lipca 2015r. – k. 71)

W trakcie zatrudnienia od czerwca 2015r. otrzymywała napiwki, od których płatnik potrącał i odprowadzał podatek dochodowy od osób fizycznych.

(okoliczność bezsporna, k. 94-102)

W okresie ponad 18 miesięcy poprzedzających poród, w tym w miesiącu grudniu 2018r., A. S. nie świadczyła pracy i nie otrzymywała napiwków.

Kwestia napiwków nie jest objęta obowiązującym w spółce regulaminem wynagradzania.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: zarządzenie nr 13 z 2 września 1996r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu Wynagradzania Pracowników – k. 26-37; aneksy do Regulaminu – k. 37-46, k. 94-102)

Płatnik składek za podstawę wymiaru zasiłku macierzyńskiego w okresie 27 grudnia 2018r. – 31 grudnia 2018r. przyjął kwotę 1.812,09 zł (2.100,00 zł – 13,71%), bazując na kwocie minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2018r.

Natomiast w okresie od 1 stycznia 2019r. do 15 kwietnia 2019r. płatnik składek podwyższył podstawę wymiaru zasiłku macierzyńskiego do kwoty 1.941,53 zł (2.250,00 zł – 13,71%), bazując na kwocie minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2019r.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz aktach organu rentowego. Zdaniem Sądu wyżej przytoczone dowody, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Ponadto Sąd oparł się na zeznaniach odwołującej, które nie były kwestionowane przez strony.

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania niniejszej sprawy była zasadność odwołania A. S. od decyzji, na mocy których organ rentowy przyznał jej prawo do zasiłku macierzyńskiego obliczonego w oparciu o minimalne wynagrodzenie w 2018r. i 2019r. Odwołująca stała na stanowisku, że obliczając podstawę wymiaru świadczenia organ rentowy powinien uwzględnić napiwki, które odwołująca otrzymałaby w grudniu 2018r.

W pierwszej kolejności Sąd przejdzie do rozpoznania wniosku organu rentowego o umorzenie postępowania w zakresie w jakim zaskarżona decyzja z dnia 18 września 2019r. zaspokoila roszczenie.

Zgodnie z regulacją art. 477¹³ § 1 k.p.c. zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji lub wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności zaskarżonego orzeczenia przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd - przez wydanie decyzji lub orzeczenia uwzględniającego w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. Decyzja uwzględniająca w całości lub w części żądanie stron to nie tylko decyzja zmieniająca, lecz każda forma decyzji, byleby w sposób jednoznaczny wynikało z niej, że rozstrzyga o

materialnoprawnym stosunku będącym przedmiotem wcześniejszej decyzji i to zgodnie z żądaniem odwołania (v. postanowienie SA w Lublinie z dnia 27 lutego 2013 r., III AUa 910/12, LEX nr 1282950; wyrok SA w Lublinie z dnia 24 czerwca 2015 r., III AUa 246/15, LEX nr 1746823).

Decyzja z dnia 18 września 2019r. nie została określona, jako decyzja zmieniająca. Nie ulega jednak wątpliwości, że wydając powyższą decyzję organ rentowy dokonał ponownie merytorycznego rozstrzygnięcia spornych kwestii. Decyzja z dnia 18 września 2019r. zastąpiła decyzję z dnia 1 sierpnia 2019r.

Wobec powyższego Sąd umorzył postępowanie w zakresie odwołania od decyzji z dnia 1 sierpnia 2019r.

Przechodząc do merytorycznego rozpoznania odwołania Sąd wskazuje, że zgodnie z art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2019r., poz. 645, dalej jako „ustawa zasiłkowa”), pracownica, która urodzi dziecko w okresie urlopu wychowawczego nabywa prawo do zasiłku macierzyńskiego. Jest on wypłacany przez okres ustalony przepisami Kodeksu pracy, jako okres urlopu macierzyńskiego oraz urlopu rodzicielskiego 9art. 29a ust. 1 ustawy zasiłkowej)). Podstawę wymiaru zasiłku macierzyńskiego ustala się na takich samych zasadach jak zasiłku chorobowego. Co do zasady, stanowi ją przecięte miesięczne wynagrodzenie wypłacone pracownicy za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstało prawo do zasiłku – art. 36 ust. 1 ustawy zasiłkowej.

Zgodnie z treścią art. 37, 45 i 47 ustawy zasiłkowej, jeżeli niezdolność do pracy powstała przed upływem pełnego miesiąca kalendarzowego ubezpieczenia chorobowego, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowi wynagrodzenie, które ubezpieczony będący pracownikiem osiągnąłby, gdyby pracował pełny miesiąc kalendarzowy.

Podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowi:

- 1) wynagrodzenie miesięczne określone w umowie o pracę lub w innym akcie, na podstawie którego powstał stosunek pracy, jeżeli wynagrodzenie przysługuje w stałej miesięcznej wysokości;
- 2) wynagrodzenie miesięczne obliczone przez podzielenie wynagrodzenia osiągniętego za przepracowane dni robocze przez liczbę dni przepracowanych i pomnożenie przez liczbę dni, które ubezpieczony będący pracownikiem był obowiązany przepracować w tym miesiącu, jeżeli przepracował choćby 1 dzień;
- 3) kwota zmiennych składników wynagrodzenia w przeciętnej miesięcznej wysokości, wypłacona za miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy, pracownikom zatrudnionym na takim samym lub podobnym stanowisku pracy u pracodawcy, u którego przysługuje zasiłek chorobowy, jeżeli ubezpieczony będący pracownikiem nie osiągnął żadnego wynagrodzenia.

Podstawa wymiaru zasiłku chorobowego z tytułu pracy w pełnym wymiarze czasu pracy nie może być niższa od kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę, po odliczeniu kwoty odpowiadającej 13,71% tego wynagrodzenia. Podstawa wymiaru świadczeń wynosi odpowiednio:

- od 1 stycznia 2018r. do 31 grudnia 2018r. – 1.812,09 zł (kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę 2.100,00 zł po odliczeniu kwoty odpowiadającej 13,71%);

- od 1 stycznia 2019r. do 31 grudnia 2019r. – 1.941,53 zł (kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę 2.250,00 zł po odliczeniu kwoty odpowiadającej 13,71%).

Z poczynionych przez Sąd ustaleń wynika, że w umowie o pracę odwołująca miała określone wynagrodzenie w stałej miesięcznej wysokości bez dodatkowych składników, tj. od 15 lipca 2015r. – 1.600,00 zł brutto. W trakcie zatrudnienia od czerwca 2015r. otrzymywała napiwki, od których płatnik potrącał i odprowadzał podatek dochodowy od osób fizycznych. Przez okres ponad 18 miesięcy bezpośrednio przed urodzeniem dziecka, w tym w miesiącu grudniu 2018r., odwołująca nie świadczyła pracy i nie otrzymywała napiwków. W tym czasie przebywała na urlopie wychowawczym.

Do podstawy wymiaru przysługującego odwołującej od 27 grudnia 2018r. zasiłku macierzyńskiego, organ rentowy przyjął wynagrodzenie zasadnicze określone w umowie o pracę za miesiąc, w którym odwołująca urodziła dziecko, tj. za grudzień 2018r. – w kwocie 1.600,00 zł. Wyliczona na jego podstawie podstawa wymiaru zasiłku wyniosła 1.380,64 zł (1.600,00 zł po odliczeniu kwoty odpowiadającej 13,71%) i była niższa od kwoty minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w danym roku kalendarzowym. Dlatego powyższa kwota została podwyższona do kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę, obowiązującego w danym roku kalendarzowym.

Nadto Sąd wyjaśnia, że napiwki otrzymywane przez pracownika są przychodem w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych i stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe. Niemniej jednak napiwki pracownik otrzymuje tylko w przypadku faktycznego wykonywania pracy. Są one uwzględniane w postawie wymiaru zasiłków, jednakże wyłącznie w kwocie faktycznie otrzymywanej za miesiąc, stanowiący podstawę wymiaru zasiłku. Nie jest natomiast możliwe wliczanie do podstawy wymiaru zasiłku macierzyńskiego, hipotetycznie obliczonego, czy uśrednionego napiwku, który odwołująca mogłaby otrzymać, gdyby w tym czasie pracowała.

Uwzględniając powyższe stwierdzić należy, że organ rentowy prawidłowo ustalił, iż odwołującej przysługuje zasiłek macierzyński płatny od podstawy wymiaru wynoszącej odpowiednio:

- od 27 grudnia 2018r. do 31 grudnia 2018r. – 1.812,09 zł;

- od 1 stycznia 2019r. do 25 grudnia 2019r. – 1.941,53 zł.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił odwołanie w pozostałej części, tj. w zakresie decyzji z dnia (...) znak: (...)

Wobec powyższego, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.